

РЕШЕНИЕ

№ 7243

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2024** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от ДОПК във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на Т. И. П., чрез адв. Р. В., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2 срещу Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК №СОА23 – ГР94 – 2031/8/02. 10. 2023 г., издаден от Е. Б., старши инспектор в отдел „ОП – С.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, потвърден с Решение №СФД23 – РД28 – 464/29. 11. 2023 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

С жалбата се иска отмяна на акта като незаконосъобразен. Правят се възражения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. С оспорения акт са установени задължения за ДНИ за периода 2019 г. – 2022 г. в размер на 1226.24 лева главница и 340.25 лева лихви за апартамент с идент. 68134.703.254.1.7 с адрес [населено място] район С., ул. „Проф. д-р Г. П.“ № 19, ет. 4, ап. 7 и гараж с идент.68134.703.254.1.22 в същата сграда. Сградата не е въведена в експлоатация и няма разрешение за ползване. Задълженията са установени въз основа на декларация, подадена от строителя „СИЛУР 2000“ ЕООД. Правят се възражения, че не е посочено правното основание въз основа на което са установени задълженията. Актът е постановен в нарушение на разпоредбата на чл. 15, ал. 7 от ЗМДТ, без да е издаден констативен акт на служители на общината за установяване на обстоятелствата по чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ. Лихви за просрочие не се дължат, защото до средата на март 2023 г. процесните задължения не са били отразени

по партидата на жалбоподателката и тя не е имала обективна възможност да ги погаси. Неоправдано и неправилно е да се търсят лихви за забава на плащане, което не е било възможно да се направи на датата, от която лихвите са начислени. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. В.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК във вр.с чл. 144 от АПК.

Ответникът - директорът на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, чрез юрк. В. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана и потвърждаване на процесния акт, по съображенията, изложени в решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Процесният АУЗД е издаден в производство, образувано по инициатива на административния орган по приходите за установяване на публични общински вземания на Т. И. П. за данък върху недвижимите имоти за периода от 01. 01. 2019 г. до 31. 12. 2022 г. за апартамент № 7, ет. 4 с РЗП 97.96 кв.м. и подземен гараж № 2 с РЗП 37.66 кв.м., находящи се в [населено място], район С., ул. „Проф. Д-р Г. П.“ №19. Производството е във връзка с подадена декларация по чл. 14, ал. 2 от ЗМДТ от „Силур 2000“ ЕООД. Сградата е завършена, но не е въведена в експлоатация по реда на ЗУТ, поради което самостоятелните обекти в нея не могат да бъдат декларирани от индивидуалните собственици. За сградата е издадено Удостоверение № 26 – 00 – 1184/29. 08. 2008г. по чл. 181, ал. 2 от ЗУТ, че грубият строеж е напълно завършен. След подаването на декларация от строителя, за имота е генерирана партида с №7221НН156779 и съответно са начислени суми за данък недвижим имот за периода от 2019 г. до 2022 г. в размер на 1 226. 24 лева главница и лихви в размер на 340.25 лева, общо задължения в размер на 1 566. 49 лева.

От правна страна: Жалбата е допустима, а по същество е основателна. Актът е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като съгласно, ал. 2 в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината. Видно от приложената Заповед № СОА20-РД-09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична община, оправомощени да извършват установяване и събиране на местните данъци и местна такса битови отпадъци са началниците на отдели, главните инспектори, старшите инспектори и инспекторите в Дирекция "Общински приходи". Между страните не се спори, а и от приложеният по делото трудов договор № РД - 15 - 655/08.02.2007 г. и допълнителни споразумения, се установява, че издателят на оспорения АУЗД Е. И. Б. е била назначена на длъжност старши инспектор в отдел „Общински приходи – С.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община. Компетентен е и издателят на решението, потвърждаващо АУЗД – М. Г. М., заемащ длъжност директор на дирекция "Общински приходи“ към направление "Финанси и здравеопазване" при СО, съгласно Заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. Спазена е и писмената форма за издаването на акта, в него са изложени фактически и правни основания.

Не е спазен чл. 15, ал. 7 във вр. с ал. 5 от ЗМДТ. Нормата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ, в сила от 01.01.2019 г., следва да се тълкува стриктно, тъй като предвижда изключение от общото правило за облагане с ДНИ на новопостроени сгради преди завършването

им по смисъла на чл. 15, ал. 3 ЗМДТ, установено с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на ЗУТ. Цитираната разпоредба сочи, че данъкът върху недвижимите имоти се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно - в едногодишен срок от съставяне на констативния акт по чл. 176, ал. 1 от ЗУТ, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

Съгласно чл. 15, ал. 7 от ЗМДТ, в приложимата по време редакция, завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 ЗУТ. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт от служители на общината.

В конкретния случай обстоятелствата по чл. 15, ал. 5 ЗМДТ не са установени с констативен акт от служители на Столична община, съгласно чл. 15, ал. 7 от ЗМДТ. Първият констативен протокол, с който се удостоверява завършване на сградата в груб строеж на основание чл. 181, ал. 2 от ЗУТ е от 29. 08. 2008 г., но констативен акт по чл. 15, ал. 7 от ЗМДТ /в сила от 01.01. 2019 г./ не е издаван, поради което обстоятелствата по ал. 5 от същата разпоредба не са установени по нормативно предвидения начин. След като не е доказано основаниято за дължимост на ДНИ по чл. 15, ал. 5 ЗМДТ, за ревизираните периоди ДНИ за сградата, изградена на етап "груб строеж", не се дължи. Разпоредбата на чл. 15, ал. 7 от ЗМДТ изисква освен удостоверение за завършване на сградата в груб строеж, допълнително да се издава и констативен акт по чл. 15, ал. 7 от ЗМДТ. Същият, в приложимата по време редакция, безусловно изисква не само обстоятелствата по ал. 5 да са установени по посочения начин, но и съставеният констативен акт да се връчи на данъчно задълженото лице, което може да оспори съдържащите се в него констатации.

Според чл. 15, ал. 7 от ЗМДТ компетентността за удостоверяване на обстоятелствата по ал. 5 е на други органи, с друг акт - констативен протокол, съставен на основание чл. 15, ал. 7 от ЗМДТ. В този смисъл Решение № 13130 от 22.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5380/2021 г., Решение № 11881 от 22.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 4076/2021 г.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че обжалваният акт е незаконосъобразен поради съществено нарушение на административно-производствените правила и нарушение на материалния закон.

При този изход на правния спор е основателно искането на жалбоподателя за заплащане на разноски за съдебното производство в общ размер на 460 лева, от които 10 лева държавна такса и 450 лева договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал.3 от ДОПК № СОА23 – ГР94 – 2031/8/02. 10. 2023 г., издаден от Е. Б., старши инспектор в отдел „ОП – С.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, потвърден с Решение №СФД23 – РД28 – 464/29. 11. 2023 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Т. И. П., [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] сума в размер на 460 /четирисотин и шестдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: